

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0350 van 15 december 2015

in de zaak RvVb/1415/0577/SA/0563

In zake: de heer **Camille DEBIÈVRE**, wonende te 9551 Ressegem, St. Mauritsplein 13 en waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de heer **Udo ACKOU**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Filip ROGGE
kantoor houdende te 9810 Nazareth, 's Gravenstraat 42
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 1 juni 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 16 april 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele van 17 december 2014 verworpen. De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het slopen van een bestaande woning en het oprichten van een meergezinswoning (4 appartementen) en garages.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9551 Ressegem (Herzele), Goezestraat 38 en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummer 0176N.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 27 oktober 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, de heer Johan KLOKOCKA die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Filip ROGGE die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals deze gold op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Udo ACKOU verzoekt met een aangetekende brief van 7 september 2015 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 25 september 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 12 juni 2013 wordt een eerste vergunningsaanvraag voor het oprichten van een meergezinswoning met 4 woonentiteiten en garages door het college van burgemeester en schepenen geweigerd. De verwerende partij verwerpt op 15 november 2013 het administratieve beroep tegen deze beslissing.

Op 2 april 2014 wordt een tweede vergunningsaanvraag voor het oprichten van een meergezinswoning met 4 woonentiteiten en garages door het college van burgemeester en schepenen vergund. De verwerende partij wil op 14 augustus 2014 het administratieve beroep van de huidige verzoekende partij tegen deze beslissing in en weigert de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

Op 26 september 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de afbraak van een woning + de oprichting van een*

meergezinswoning met garages". In vergelijking met de vorige aanvraag worden in het huidige ontwerp de dakuitbouwen weggelaten.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', gelegen in woongebied met landelijk karakter. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 1 oktober 1969 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Dorpscentrum', meer bepaald in een strook voor gesloten bebouwing (artikel 3), in een strook voor bijgebouwen (artikel 6) en in een strook voor koeren en tuinen (artikel 7).

Het perceel is bovendien gelegen in het gezichtsveld van de als monument beschermde St-Mauritskerk. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er wordt in eerste administratieve aanleg geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke brandweer verleent op 14 oktober 2014 een voorwaardelijk gunstig advies.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 15 december 2014 een gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herzele verleent op 17 december 2014 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

" ...

Goede ruimtelijke ordening

Gelet op de bestemming, de plaatselijke bebouwingstoestand en de motiveringsnota gevoegd bij het bouwdoossier;

Gelet op de uitgebrachte adviezen van de nutsmaatschappijen;

Overwegende dat Onroerend Erfgoed Gent in tegenstelling tot vorige aanvraag, geen advies over dit ontwerp uitbracht;

Overwegende dat een meergezinswoning binnen de normen van het vigerend B.P.A. vergund kan worden (zie aansluiting met de bestaande meergezinswoning het Goezestraat, realisatie door dezelfde bouwheer);

Dat dit plan moet beschouwd worden als het meest recente en gedetailleerde plan, waarvan de herzieningsprocedure momenteel nog altijd loopt (uitwerking via een ruimtelijk uitvoeringsplan);

Overwegende dat de gemeenteraad ter gelegenheid van de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een richtlijn (beleidsvisie) heeft vastgesteld met betrekking tot het aan banden leggen van appartementsbouw in de landelijke kernen;

Dat vastgesteld wordt dat de deputatie in beroepsfase van de vorige aanvraag verwijst naar de specifieke situatie, waarbij op het aanpalend perceel al een hedendaags gebouw werd opgericht en dit de context mede bepaalt waarbinnen dergelijke aanvragen dienen afgewogen te worden en gesteld wordt dat op die plek een meergezinswoning aanvaardbaar is;

Dat nog volgens dit beroepsorgaan de nieuwe aanvraag voor een meergezinswoning binnen de normen van het B.P.A. (thans zonder afwijking welke een openbaar onderzoek vergt), voor vergunning in aanmerking kan komen;

Gelet op de centrale ligging en het opzet om enerzijds in lokale verdichting te voorzien, anderzijds de laatste fase van de woonontwikkeling op dit hoekperceel te realiseren;
Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4. van de VCRO gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met het oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

- Functionele inpasbaarheid: het oprichten van een meergezinswoning is functioneel inpasbaar in de nabije woonomgeving;
- Mobiliteitsimpact: parkeren op eigen terrein is voldoende mogelijk
- Schaal: het project is qua schaal inpasbaar in de nabije omgeving (woonlint wordt afgewerkt met gabarit onder 2 woonlagen met dak)
- Ruimtegebruik en bouwdichtheid: het voorgestelde project is verenigbaar met de omgeving
- Visueel-vormelijke elementen: door een aangepaste architectuur en het gekozen materiaalgebruik is de aanvraag visueel-vormelijk in overeenstemming met de nabije omgeving.
- Cultuurhistorische aspecten: /
- Bodemreliëf: /

Aangezien de aanvraag de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt, is voorliggend project voor vergunning vatbaar.

Algemene conclusie

Het college van burgemeester en schepenen kan de stedenbouwkundige vergunning rechtstreeks verlenen op basis van het plan dat het toetsingskader ervoor vormt, nl. het bij K.B. goedgekeurde plan van aanleg.

Voorwaarden :

- De uitgebrachte adviezen zijn op te volgen.
- De boom op de binnenplaats dient te worden behouden omwille van zijn landschapswaarde.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 14 januari 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Hangende de administratieve beroepsprocedure wordt alsnog een openbaar onderzoek georganiseerd van 18 februari 2015 tot en met 20 maart 2015. Er worden 10 bezwaarschriften ingediend, waaronder door de verzoekende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 23 maart 2015 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 31 maart 2015 beslist de verwerende partij op 16 april 2015 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake

hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater door het voorzien van een hemelwaterput van 12.500 liter. Uit dit alles blijkt dat de doelstellingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid niet geschaad worden en kan geconcludeerd worden dat voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de watertoets doorstaat.

De MER-toets

Het gaat hier niet om een project opgenomen in bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn).

Gelet op hetgeen voorafgaat kan gesteld worden dat geen MER moet worden opgemaakt.

De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde BPA als meest recente en gedetailleerde plan.

Sedert lange tijd is werk gemaakt om het geciteerde BPA te herzien, maar de ingestelde procedures hebben niet geleid tot een effectieve herziening met meer actuele bouwvoorschriften. Bijgevolg dient de aanvraag zich te richten naar het BPA van 1969.

Voorliggend project beoogt het bouwen van een meergezinswoning met 4 wooneenheden en garages, gelegen in een strook voor gesloten woningbouw, een strook voor bijgebouwen en een strook voor koeren en tuinen.

In vergelijking met het vorig ingediende (geweigerd) project werden de dakuitbouwen weggelaten.

Hoewel het dossier aangepast werd aan de opmerkingen van de gemeente en de deputatie, is de aanvraag toch nog (beperkt) strijdig met de geldende voorschriften verbonden aan het BPA voor wat betreft volgende punten:

"- 3.b.3 De maximum bouwhoogte is 7 m, de minimum 6 m. Deze hoogte is gemeten vanaf het voetpad tot onder de dakgoot: De bouwhoogte moet doorlopend dezelfde zijn. De eerst uitgevoerde constructie geeft de maat aan voor het aanpalende werk.

- 3.e.2. Voor hellende daken bestaat de bedekking uit pannen of leien. De liggende dakvensters, kleiner dan 0.25 m² per stuk en max. 1 m² totale oppervlakte per dakvlak zijn toegelaten in de voorzijde."

De voorschriften van het BPA hebben een bindende en verordenende kracht. Artikel 4.4.1. §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat: "In een vergunning kunnen, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen.

Afwijkingen kunnen niet worden toegestaan voor wat betreft:

1° de bestemming

2° de maximaal mogelijke vloerterreinindex

3° het aantal bouwlagen."

De aanvraag werd tijdens de procedure in eerste aanleg niet aan een openbaar onderzoek onderworpen.

Tijdens de beroepsprocedure werd alsnog een openbaar onderzoek georganiseerd, zodat op heden toepassing van bovenvermeld artikel 4.4.1. §1 kan gemaakt worden.

De deputatie kan -in tegenstelling tot wat de advocaat van de derden beweert- wel degelijk een openbaar onderzoek organiseren. In dit verband kan verwezen worden naar de recente rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen d.d. 8 mei 2012 (A 2012/0177). De raad stelt zeer duidelijk dat de deputatie in graad van beroep een openbaar onderzoek kan organiseren.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, draagt de organisatie van het openbaar onderzoek op aan het college van burgemeester en schepenen. Dit wil echter niet zeggen dat het houden van of het laten organiseren van een openbaar onderzoek enkel in eerste administratieve aanleg kan gebeuren.

Gelet op de devolutive werking van het administratief beroep dient een zorgvuldig handelend vergunningverlenend bestuur, wanneer zij vaststelt dat er geen openbaar onderzoek is gehouden terwijl dit volgens haar nodig was om de aanvraag in haar volledigheid te kunnen beoordelen, het dossier desgevallend terug te zenden naar het college van burgemeester en schepenen voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Geen enkel artikel uit de VCRO en geen enkele bepaling van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging sluit het houden van een openbaar onderzoek in tweede administratieve aanleg uit.

Meer nog, door het weigeren van de vergunningsaanvraag vanwege de enkele vaststelling dat er geen openbaar onderzoek werd gevoerd dat voor deze aanvraag vereist lijkt te zijn om een vergunning te kunnen afleveren op grond van artikel 4.4.1, §1 VCRO, zonder zelf het openbaar onderzoek in tweede administratieve aanleg te laten organiseren, zou de deputatie artikel 4.7.21, §1 VCRO en het zorgvuldigheidsbeginsel schenden.

Volgens de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA moet de bouwhoogte, gemeten vanaf het voetpad tot onder de dakgoot, vevat zitten tussen 6 m en 7 m.

Door de helling van de straat ligt de 0-pas van voorliggend project lager dan deze van de rechter geboor. Hierdoor bedraagt de kroonlijsthoogte op de hoek van de Goezestraat en het St-Mauritsplein max. 7,4 m.

Om een harmonisch straatbeeld te bekomen is een doorlopende kroonlijsthoogte te verkiezen boven een trapsgewijs verspringende hoogte. In voorliggend geval is het stedenbouwkundig aanvaardbaar dat de kroonlijst dezelfde lijn volgt als het rechtsaanpalende gebouw. In de stedenbouwkundige voorschriften wordt daarenboven immers gesteld dat de bouwhoogte doorlopend dezelfde moet zijn, waarbij de eerst uitgevoerde constructie de maat aangeeft voor het aanpalende werk. De vermeerdering van de kroonlijsthoogte met 0,4 m is het gevolg van de helling van de straat en is als beperkt te beschouwen. Ook ten opzichte van de erfgoedwaarde van het beschermd dorpsgezicht zal deze beperkte verhoging van de kroonlijst geen negatieve impact hebben. Het punt waar de kroonlijst het hoogste is bevindt zich namelijk ter hoogte van de hoek van het gebouw, die het verst van de kerk en van het dorpsgezicht verwijderd is.

Volgens de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA zijn liggende dakvensters toegelaten in de voorzijde, als deze kleiner zijn dan 0,25 m² per stuk en een maximale totale oppervlakte hebben van 1 m² per dakvlak.

Er wordt vastgesteld dat de totale oppervlakte van de 5 dakvlakramen aan het St-Mauritsplein groter is dan 1 m².

Gelet op de beperkte breedte van de straat en de hoogte waar de dakvlakramen gepositioneerd zullen worden, zullen deze ramen amper te zien zijn vanop de straat. Net zoals de dakvlakramen in de rechtsaanpalende meergezinswoning zal de impact van deze dakramen zeer beperkt zijn.

De kleinschaligheid van de landelijke bebouwing komt hierdoor niet in het gedrang, gezien er langs de straatzijde visueel geen verschil is in het gebruik van de onderdakse ruimte als zolder of als woongelegenheid. De toegelaten dakvensters kunnen voldoende licht garanderen voor een woongelegenheid, temeer daar het een hoekpand betreft en in het andere dakvlak ook 1 m² dakvensters mogen geplaatst worden. Bijkomend dient opgemerkt te worden dat het BPA dateert van 1969 en de geldende bouwvoorschriften niet bepaald actueel zijn.

Dergelijke afwijkingen vallen onder de hoger vermelde toepassingsmogelijkheden van artikel 4.4.1 §1. Het betreffen beperkte afwijkingen, enkel betrekking hebbend op afmetingen, welke geen enkele ruimtelijke weerslag hebben of enig nadeel vormen voor de aanpalenden, noch voor de omgeving op zich.

De goede ruimtelijke ordening

Voorliggend project zal geen negatieve impact hebben op de erfgoedwaarden van het nabijgelegen monument, gezien het qua volume volledig in overeenstemming is met de gebouwen in de omgeving.

De voorgestelde meergezinswoning neemt geenszins stedelijke proporties aan. Het richt zich volledig naar de bescheiden meergezinswoning op het rechtsaanpalende perceel, zowel qua voorbouwlijn, kroonlijsthoogte, dakhelling en materiaalgebruik. Door het weglaten van de dakuitbouwen (cfr. vorige aanvraag) krijgt de meergezinswoning een sobere uitstraling met een kleinschalig karakter dat passend is in het dorpsgezicht.

Alle woongelegenheden zijn kwalitatief en aangepast aan de hedendaagse normen qua wooncomfort. De woongelegenheden kunnen gebruik maken van een buitenruimte onder de vorm van een dakterras. Het gelijkvloerse appartement beschikt over een tuintje in de achtertuinzone, de woongelegenheden op de verdieping hebben als buitenruimte een terras.

Er wordt voorzien in parkeergelegenheid op eigen terrein. Het is niet de bedoeling dat voor de garages nog een extra wagen gestald wordt, zoals gesuggereerd wordt in één van de bezwaarschriften. Als elke wagen gestald is in de voorziene parkeerplaats of garage is er manoeuvreerruimte genoeg.

Het aantal verkeersbewegingen zal door de 4 bijkomende parkeerplaatsen niet noemenswaardig stijgen en zal niet tot verkeersonveiligheid leiden.

Volgens het bezwaarschrift van de eigenaars van een appartement in de rechtsaanpalende meergezinswoning (Goezestraat 38) valt de bouwlijn gelijk met de voorgevel op het gelijkvloers van het gebouw Goezestraat 38, en schuift deze dus 2 m meer naar voor t.o.v. de voorgevel op de eerste verdieping. Dit heeft volgens de bezwaarindieners een invloed op de uren zonnenschijn op het terras en op de lichtinval in het appartement.

Doordat de rechtsaanpalende meergezinswoning op de eerste verdieping voorzien is van 2 m diepe terrassen aan de voorzijde van het gebouw, komt het nieuwe project inderdaad

2m naar voor t.o.v. de voorgevel van het rechtsaanpalende gebouw. Deze voorbouwlijn is evenwel volledig in overeenstemming met wat het geldende BPA voorschrijft.

Door de ligging van het nieuwbouwproject ten westen van de rechtsaanpalende meergezinswoning zal het gebouw enkel 's avonds een invloed hebben op de bezonning van het aanpalende terras. Dit terras is 6 m breed zodat deze hinder eerder beperkt zal zijn.

Wat betreft de vrees voor inkijk voor de eigenaars van de woning Goezestraat 36 dient opgemerkt dat deze woning 2 percelen verder gelegen is dan de bouwplaats. Het voorziene terras achteraan op zolderniveau kan onmogelijk een invloed hebben op de privacy gezien de bebouwing op het rechtsaanpalende perceel, tussen dit terras en het perceel van de klagers, plaatselijk circa 8 m dieper is dan het kwestieuze terras, en het terras slechts 1 m dieper komt dan de aanpalende achtergevel. Hier wordt overigens een zichtscherf geplaatst (in blauw aangeduid op het plan).

Ook de vrees voor de schending van de privacy van de eigenaars van het appartement op de eerste verdieping links, Goezestraat 38 (Deneve Dirk en Anne Leus) is niet gegrond. Het terras wordt -zoals hierboven reeds gesteld- immers aan de rechterzijde afgesloten met een zichtscherf. Als voorwaarde wordt expliciet opgelegd dat het zichtscherf ondoorzichtig moet zijn.

Het project betekent een opwaardering van de site, waar thans een verwaarloosd en leegstaand pand aan het verkommeren is.

De aanvraag is in overeenstemming met de omgeving en schaadt de goede ruimtelijke ordening niet, wel integendeel.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan voorwaardelijk worden verleend.

Voorwaarde: het voorziene scherm ter hoogte van het terras op zolderniveau dient ondoorzichtig te zijn.

De uitgebrachte adviezen zijn op te volgen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een

hoogdringendheid voorhanden is en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

De dringende schorsing van de beslissing is gerechtvaardigd. Indien het besluit niet geschorst wordt dan is het duidelijk dat de werken binnenkort zullen starten en dat de burens voor voldongen feiten zullen geplaatst worden.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekster vraagt de schorsing van de bestreden beslissing met als enige onderbouwing dat “de werken binnenkort zullen starten en dat de burens voor voldongen feiten zullen geplaatst worden.”

Op geen enkele wijze toont verzoekende partij in concreto aan dat er van een hoogdringendheid tot schorsing sprake is of kan zijn.

De vordering tot schorsing dient te worden afgewezen.

...”

3.

De tussenkomenende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Het komt aan de verzoeker toe – die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten – om aan de hand van concrete feiten te overtuigen van urgentie van de zaak (cfr R.v.St., nr. 229.756, 8 januari 2015, inzake Stappaerts).

De loutere mogelijkheid om de vergunning uit te voeren verantwoordt geenszins een hoogdringendheid.

De verzoekende partij toont niet voldoende aan dat de zaak niet kan worden behandeld volgens de gebruikelijk termijnen van een vernietigingsprocedure.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscollages heeft de schorsingsvoorwaarden gewijzigd. Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te

bekomen, aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid en minstens een ernstig middel aanvoeren.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om concreet, met andere woorden met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen.

De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen.

De nadelige gevolgen die de verzoekende partij dreigt te ondergaan en waartegen zij zich wenst te verzetten, dienen bovendien hun exclusieve oorzaak te vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet immers volstaan om vermelde nadelige gevolgen te voorkomen.

2.

De Raad moet vaststellen dat de verzoekende partij in haar uiteenzetting over de gevorderde schorsing geen concrete redenen aanhaalt die aantonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen en dat het verstrijken van de tijd in afwachting van een uitspraak ten gronde zware schadelijke gevolgen voor haar zal teweeg brengen.

De enkele stelling dat de werken binnenkort zullen starten en de loutere verwijzing naar het “voldongen feit” waarmee de burens zullen worden geconfronteerd indien er niet geschorst wordt, zonder dat daarbij evenwel concreet wordt aangetoond welke schadelijke gevolgen zich voor de verzoekende partij zelf in afwachting van het resultaat van de vernietigingsprocedure zullen realiseren, kunnen niet volstaan om de noodzaak tot schorsing te verantwoorden.

3.

De verzoekende partij haalt bij de bespreking van haar belang bij het beroep weliswaar aan dat zij een waardevermindering en blijvende esthetische schade aan haar woning vreest evenals mobiliteitsproblemen in de smalle straten van Ressegem. Het belang dat een verzoekende partij laat gelden bij het instellen van een beroep bij de Raad, is echter te onderscheiden van de noodzaak tot hoogdringende behandeling van de zaak. Uit de uiteenzetting betreffende het belang dat de verzoekende partij bij de voorliggende procedure meent te hebben, kan overigens evenmin afgeleid worden of en in welke zin er sprake is van hoogdringendheid.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 15 december 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER